

[Erik Hansen (Ålborg amt).] Jeg vil gerne beholde det lille spørgsmål, om man ikke på en lidt hastigere måde, end man har stillet det op, kunne føre denne lov ud i livet.

Også jeg vil gerne gøre en bemærkning til skattetrækket for henholdsvis den, der er i beskæftigelse, og den, der står uden beskæftigelse; altså problemet om det såkaldte disponible beløb. Udvalget har fået tilstillet et materiale, der viser bare som eksempel, at én, der står i arbejde, har en disponibel indtægt på 410 kr., og den, der står uden beskæftigelse, har en disponibel indtægt på 420 kr. Selvfølgelig kommer der bagefter en smerte til den, der er uden beskæftigelse, fordi der her bliver tale om et såkaldt restskatproblem. Vi skal vel ikke sådan set bebrejde kildeskattesystemet det uheldige, man her står i; det er mere det, at man altså har fraveget systemet, og denne fravigelse har givet lidt uoverskuelige konsekvenser. Jeg tror, der er anledning til at bede arbejdsministeren tage det op med den minister, som står med dette materiale og disse opgaver; og bede ham om at få disse ting ændret. Og så har jeg svært ved at tilbageholde den bemærkning, at på lidt lang sigt ville den slags problemer jo undgås, hvis man i øvrigt fulgte systemet, og hvis man havde det såkaldte kumulative system.

En af nydannelserne under arbejdet i udvalget er jo pensionisternes muligheder for at oppebære understøttelse. Jeg vil gerne understrege, at her har man altså en harmonisering af de beløb, der stilles til rådighed ved arbejdsledighed og i tilfælde af sygdom, og at denne harmonisering er i nøje overensstemmelse med socialreformkommissionens overvejelser.

Om de af mindretallet — socialdemokratiet og socialistisk folkeparti — stillede ændringsforslag skal jeg kun sige dette vedrørende dagpengene. Vi har jo drøftet det her i tinget adskillige gange. Det, vi har her, er et forslag fra det såkaldte Wechslemann-udvalg, som både arbejdstagere og arbejdsgivere er enige om. Vi har et forslag — og det tror jeg man bør tænke lidt over — der stiller Danmark som vel det absolut førende land i den vestlige verden, hvad angår solidaritet med dem, der står uden beskæftigelse. I løbet af de sidste 2-3 år, hvor vi gentagne gange her i tinget har drøftet dagpengesatserne, har vi gennem ar-

bejdsministeriet fået tilstillet et materiale fra forskellige lande også uden for de nordiske lande, der tydeligt viser, at når dette lovforslag er gennemført, kan vi være det bekendt både hjemme og ude. Det er ganske enkelt uden sidestykke.

Om de mobilitetsfremmende foranstaltninger vil jeg gerne sige, at denne lovgivning skal jo tages op her til efteråret, forventer vi, og det vil vel ikke være rimeligt at vente, at vi skal deltage i den store debat om dette spørgsmål, når det kommer så hastigt på igen.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget og rækken af forslag om følgelove med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag, og jeg skal anbefale at stemme imod de af mindretallet, socialdemokratiet og SF, stillede ændringsforslag og endelig anbefale at stemme imod de af fru Hanne Reintoft stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Da mit partis ordfører, hr. Krog Hansen, desværre på grund af sygdom ikke er i stand til at være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle ganske få bemærkninger til den række af lovforslag, som vi i dag behandler, og hvoraf jo lovforslaget om arbejdsformidling og arbejdsledighedsforsikring er det væsentlige. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Dinesen, har redegjort for mindretallets, oppositionens, indstilling til denne lovgivning gennem de kommentarer, som hr. Erling Dinesen fremsatte til de ændringsforslag, som socialistisk folkeparti og socialdemokratiet har stillet til denne anden behandling, så jeg behøver vel næppe at gå særligt ind på disse, men kan tiltræde de bemærkninger, som er fremsat af hr. Erling Dinesen omkring disse spørgsmål.

Et par ordførere har været inde på problemet om socialistisk folkepartis og socialdemokratiets ændringsforslag nr. 5 og 6 om den erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som vi principielt ønsker skal gennemføres, forstået således, at der gives fuld dækning for den tabte arbejdsfortjeneste. Der siges jo fra forskellige ordføreres side, at med det, som er foreslået af arbejdsministeren, har vi gjort væsentlige fremskridt; her er Danmark et foregangsland osv., osv., hvad der ellers kan fremhæves i så henseende, men jeg vil fastslå, at det er vor prin-